

18 Φεβρουαρίου, 1992

[ΠΙΚΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στές]

**ΚΩΣΤΑΣ ΛΑΜΠΡΙΑΣ, ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΣ Η/ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΕΥΟΜΕ-
ΝΟΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΠΩΝΥΜΙΑ INTERFABRICS
TRADING,**

Εφεσείων,

v.

ΧΡΥΣΟΣ & ΣΙΑ ΛΤΔ,*Εφεσιβλήτων.**(Πολιτική Έφεση Αρ. 7730).*

5 Σύμβαση — Πώληση αγαθών δυνάμει γραπτής συμφωνίας, που περιε-
χόταν σε τιμολόγιο που περιείχε τυπωμένους όρους ένας από τους
οποίους τροποποιήθηκε με κοινή συναίνεση των διαδίκων —
Κατά πόσο η τροποποίηση είχε ουδετεροποιήσει την όλη έγγραφη
συμφωνία.

Σύμβαση — Πώληση αγαθών — Αποδοχή των εμπορευμάτων από τον
αγοραστή και καταβολή μέρους του τιμήματος πώλησης — Κατά
πόσο ο αγοραστής εδικαιούτο να προβάλει ισχυρισμό για ακαταλ-
ληλότητα ή μη εμπορευσιμότητα των εμπορευμάτων.

10 Πώληση αγαθών — Κατά πόσο ήταν πώληση με βάση δείγμα ή πώλη-
ση καθορισμένων εμπορευμάτων.

15 Με αγωγή του ο εφεσείων απαιτούσε από την εφεσιβλήτη εται-
ρεία ποσό ΛΚ397,50 σεντ που αντιπροσώπευε το υπόλοιπο του τι-
μήματος πώλησης υφάσματος καθορισμένης ποσότητας και ποιό-
τητας. Η μεταξύ των διαδίκων συμφωνία περιλαμβανόταν σε
τιμολόγιο του εφεσείοντα, ημερομηνίας 1.3.85, το οποίο περιείχε
20 τυπωμένους όρους οι οποίοι μεταξύ άλλων α) απέκλειαν την επι-
στροφή των εμπορευμάτων, β) προέβλεπαν ότι παράπονα για την
ποιότητα και ατέλειες των εμπορευμάτων μπορούσαν να υποβλη-
θούν μόνο εφόσο διατυπώνονταν γραπτώς μέσα σε 24 ώρες μετά
την παράδοση, και γ) τα τιμολόγια εξοφλούνταν μέσα σε 7 μέρες.
Αυτός ο τελευταίος όρος τροποποιήθηκε με κοινή συναίνεση των
διαδίκων και η αποπληρωμή συμφωνήθηκε να διενεργηθεί με μη-
νιαίες δόσεις ύψους ΛΚ50.

25 Μετά την συμφωνία η εφεσιβλήτη εταιρεία κατέβαλε στον εφε-
σείοντα ποσό ΛΚ120 μέρος του οποίου χρησιμοποιήθηκε για την
εξόφληση προηγούμενου χρέους της εφεσιβλήτης και το υπόλοιπο
διατέθηκε έναντι του τιμήματος πώλησης στην επίδικη συμφωνία,

αφήνοντας υπόλοιπο ΑΚ397,50 σεντ. Μετά την πληρωμή της τελευταίας δόσης η εφεσίβλητη αρνήθηκε να καταβάλει οποιοδήποτε άλλο ποσό προβάλλοντας σαν δικαιολογία την κακή ποιότητα των εμπορευμάτων και συγκεκριμένα, κατά τον ισχυρισμό της, ότι το ύφασμα ήταν ελαττωματικό διότι ξεθώριαζε κατά το σιδέρωμα. 5
 Παρά την διαπίστωση αυτή, που είχε γίνει την επαύριο της παραλαβής του υφάσματος, η εφεσίβλητη ούτε κατάγγελε την συμφωνία ούτε την αποκήρυξε ενώ αντίθετα συνέχισε να χρησιμοποιεί το ύφασμα για τη συρραφή σάκων και να καταβάλλει δόσεις έναντι της οφειλής της στον εφεσείοντα. 10

Το πρωτόδικο Δικαστήριο δέχθηκε την εκδοχή ότι τα εμπορεύματα ήταν ελαττωματικά, έκρινε ότι η έγγραφη συμφωνία της 1.3.85 ουδετεροποιήθηκε λόγω της τροποποίησης ενός των όρων της και αποφάσισε ότι η συμφωνία μεταξύ των διαδίκων ισοδυναμούσε με πώληση εμπορευμάτων με δείγμα δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 17 του περί Πωλήσεως Αγαθών Νόμου, κεφ. 267 που καθιστούσαν εξυπακουόμενο όρο μιας τέτοιας συμφωνίας ότι τα εμπορεύματα θα ήταν ελεύθερα από κάθε ελάττωμα που θα τα καθιστούσε μη εμπορεύσιμα και που δεν μπορούσε να διαπιστωθεί μετά από λογική εξέταση του δείγματος. Σαν αποτέλεσμα το πρωτόδικο Δικαστήριο απέρριψε την αγωγή και διέταξε την επιστροφή του υφάσματος από την εφεσίβλητη, παρά το γεγονός ότι δεν είχε εγερθεί οποιαδήποτε ανταπαίτηση. 15
 20

Αποφασίσθηκε ότι:

α) Καμιά αρχή είτε του δικαίου των συμβάσεων είτε του δικαίου που αφορά την πώληση αγαθών δεν απαγορεύει την μετατροπή με κοινή συναίνεση όρου έντυπης συμφωνίας και μάλιστα όρου δευτερεύουσας σημασίας (warranty) όπως είναι οι όροι που αφορούν, στην απουσία συμφωνίας περί του αντιθέτου, το χρόνο αποπληρωμής της τιμής των αγαθών, και κατά συνέπεια το συμπέρασμα του πρωτόδικου Δικαστηρίου ότι με την τροποποίηση του τρόπου αποπληρωμής είχε ουδετεροποιηθεί ολόκληρη η έγγραφη συμφωνία της 1.3.85 ήταν ανυπόστατο. 25
 30

β) Η συμφωνία μεταξύ των διαδίκων αποτελούσε συμφωνία για πώληση καθορισμένων εμπορευμάτων η κυριότητα των οποίων είχε περιέλθει στον αγοραστή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 20 του περί Πωλήσεως Αγαθών Νόμου κεφ. 267. Και αν ακόμα επρόκειτο για πώληση αγαθών με δείγμα σύμφωνα με το άρθρο 17 του κεφ. 267 το αποτέλεσμα στο οποίο είχε καταλήξει το πρωτόδικο Δικαστήριο θα ήτο και πάλι εσφαλμένο, διότι παραβίαση των όρων που εξυπακούονται από τις διατάξεις του εδαφίου 2 του άρθρου 17 παρέχει το δικαίωμα στον αγοραστή να απορρίψει τα εμπορεύματα μέσα σε εύλογο χρόνο πράγμα που στην προκειμένη περίπτωση η εφεσίβλητη ουδέποτε έπραξε. Αντίθετα από την όλη μαρτυρία ήταν φανερό ότι είχε αποδεχτεί τα εμπορεύματα όπως προβλέπεται στο άρθρο 42 του κεφ. 267. 35
 40
 45

γ) Η διαταγή για επιστροφή του υφάσματος ήταν παράδοξη, ενόψει της ανυπαρξίας οποιασδήποτε ανταπαίτησης και ενόψει του ότι η επιστροφή του υφάσματος δεν ήταν δυνατή εφόσον αυτό είχε μετατραπεί σε σάκους.

5

*Η έφεση επιτράπηκε με έξοδα.
Η πρωτόδικη απόφαση παραμε-
ρίστηκε και αντικαταστάθηκε με
απόφαση υπέρ του εφεσεύοντα για
ποσό ΛΚ397,50 σεντ πλέον έξοδα.*

10 Υπόθεση που αναφέρθηκε:

Talyon Ltd v. Soteriou (1982) 1 C.L.R. 777

Έφεση.

Έφεση από τον ενάγοντα κατά της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας (Μιχαηλίδης, Ε.Δ.) 15 που δόθηκε στις 29 Ιουνίου, 1988 (Αρ. Αγωγής 1459/87) η αγωγή του εναντίον των εναγομένων για £429,45 σεντ αξία υφάσματος καθορισμένης ποσότητας και ποιότητας απορρίφθηκε.

Μ. Φλωρίδης, για τον εφεσεύοντα.

20 *Α. Μάγος, για τους εφεσίβλητους.*

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής Γ. Μ. Πιχής -

25 **ΠΙΚΗΣ, Δ.:** Ο εφεσεύων, υφασματέμπορος, πώλησε στους εφεσίβλητους, ράπτες και εμπόρους έτοιμων ειδών ρουχισμού, ύφασμα καθορισμένης ποσότητας και ποιότητας έναντι ποσού £429,45 σ. Η συμφωνία συνομολογήθηκε την 1/3/1985 και ενσωματώθηκε σε γραπτή σύμβαση της ίδιας ημέρας κατά την οποία επίσης παραδόθηκε το πωληθέν εμπόρευμα.

30 Εκτός από τον καθορισμό του είδους, ποσότητας και ποιότητας του εμπορεύματος η συμφωνία περιείχε και τρεις άλλους όρους με τους οποίους,

(α) Αποκλειόταν η επιστροφή των εμπορευμάτων.

(β) Παράπονα για την ποιότητα και ατέλειες των εμπορευμάτων μπορούσαν να υποβληθούν μόνον εφόσο διατυπώνονταν γραπτώς μέσα σε 24 ώρες μετά την παράδοση, και

5

(γ) Τιμολόγια εξοφλούνται μέσα σε 7 μέρες.

Ο χάρτης στον οποίο αναγράφηκε η συμφωνία ήταν τύπος τιμολογίου με την εμπορική επωνυμία του εφεσελιόντα στην επικεφαλίδα. Ο τελευταίος όρος της συμφωνίας τροποποιήθηκε κοινή συναινέσει και η αποπληρωμή συμφωνήθηκε να διενεργηθεί με μηνιαίες δόσεις, ύψους £50.-

10

Μετά τη σύναψη της συμφωνίας οι εφεσίβλητοι κατέβαλαν στον εφεσελιόντα συνολικά ποσό £120.- σε τρεις δόσεις, το οποίο ο εφεσελιόντα διέθεσε έναντι των χρεών των εφεσιβλήτων ως εξής: ποσό £88,50 σ. για εξόφληση προηγούμενου χρέους και το υπόλοιπο έναντι της οφειλής των εφεσιβλήτων βάσει της συμφωνίας της 1/3/85, αφήνοντας υπόλοιπο £397,50 σ. Η τελευταία δόση £30.- καταβλήθηκε από τους εφεσίβλητους στις 26/4/85. Μετά την ημερομηνία εκείνη οι εφεσίβλητοι αρνήθηκαν να καταβάλουν οποιοδήποτε άλλο ποσό προβάλλοντας ως δικαιολογία την κακή ποιότητα της παραλαβής των εμπορευμάτων διαπίστωσαν ότι το ύφασμα ήταν ελαττωματικό διότι ξεθώριαζε κατά το σιδέρωμα. Παρά τη διαπίστωση αυτή δεν κατάγγειλαν τη συμφωνία, ούτε την αποκήρυξαν. Αντίθετα, συνέχισαν να χρησιμοποιούν το ύφασμα για τη συρραφή σάκων και να καταβάλλουν δόσεις έναντι της οφειλής τους στον εφεσελιόντα. Το δικαστήριο έκρινε ότι:

15

20

25

(α) Τα εμπορεύματα ήταν ελαττωματικά.

(β) Η συμφωνία της 1/3/85 ουδετεροποιήθηκε (neutralised) λόγω της τροποποίησης ενός των όρων της, και

30

(γ) Ότι υπόκειτο στις διατάξεις του άρθρου 17 του

Περί Πώλησεως Αγαθών Νόμου, ΚΕΦ. 267, που καθιστούν εξυπακουόμενο όρο συμφωνίας για πώληση εμπορευμάτων με δείγμα, ότι αυτά θα είναι ελεύθερα παντός ελαττώματος το οποίο τα καθιστά μη εμπορεύσιμα και το οποίο δε μπορούσε να διατυπωθεί κατόπιν λογικής εξέτασης του δείγματος.

Ως αποτέλεσμα των διαπιστώσεων αυτών το πρωτόδικο δικαστήριο απεφάνθη ότι οι εναγόμενοι απαλλάσσονταν οποιασδήποτε υποχρέωσης για την καταβολή του υπόλοιπου της τιμής πώλησης, £397,50 σ., που ήταν το επίδικο θέμα της αγωγής. Συγχρόνως διάταξε, παρά την απουσία οποιασδήποτε ανταπαιτήσης, όπως οι εφεσίβλητοι επιστρέψουν τα αγαθά τα οποία αγόρασαν. Το μέρος αυτό της απόφασης είναι παράδοξο γιατί πρώτο δεν επιδιώκεται τέτοια θεραπεία και δεύτερο δεν ήταν δυνατή η επιστροφή των εμπορευμάτων, αφού είχαν μετατραπεί σε σάκκους.

Οι εφεσείοντες υπέβαλαν ότι η ετυμηγορία του δικαστηρίου είναι εσφαλμένη, καθώς και οι λόγοι που οδήγησαν σ' αυτή. Αμφισβήτησαν το εύρημα ότι επρόκειτο για πώληση βάσει δείγματος καθώς και το συμπέρασμα που συνάγεται από την απόφαση του πρωτόδικου δικαστηρίου ότι οι εφεσίβλητοι κατάγγειλαν ή αποκήρυξαν τη συμφωνία.

Η έφεση ευσταθεί. Ο λόγος για τον οποίο παραμερίστηκε η συμφωνία των μερών της 1/3/85 είναι ανυπόστατος. Καμιά αρχή του δικαίου των συμβάσεων, ΚΕΦ. 149, ή του δικαίου που αφορά την πώληση αγαθών, ΚΕΦ. 267, δεν απαγορεύει τη μετατροπή, κοινή συναινέσει, όρου της συμφωνίας και μάλιστα όρου δευτερεύουσας σημασίας (wartanty), όπως είναι οι όροι που αφορούν, στην απουσία συμφωνίας περί του αντιθέτου, το χρόνο αποπληρωμής της τιμής των αγαθών. (Άρθρο 11, ΚΕΦ. 267).

Η συμφωνία των διαδίκων διατήρησε την ισχύ της με την τροποποίηση που είχαν συμφωνήσει τα μέρη. Η συμφωνία προσδιόριζε τα αγαθά τα οποία επωλούντο καθώς

και την ποιότητα τους. Συνεπώς επρόκειτο για συμφωνία η οποία διεπόταν από τις διατάξεις του άρθρου 19 του ΚΕΦ. 267, δηλαδή για πώληση καθορισμένων εμπορευμάτων η κυριότητα των οποίων περιήλθε στον αγοραστή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 20, ΚΕΦ. 267. (Βλ. 5 επίσης *Taylor Ltd v. Soteriou* (1982) 1 C.L.R., 777).

Και αν ακόμα επρόκειτο για πώληση αγαθών, η οποία υπόκειτο στις διατάξεις του άρθρου 17, το αποτέλεσμα στο οποίο κατάληξε το πρωτόδικο δικαστήριο θα ήταν και πάλι εσφαλμένο. Παραβίαση των όρων που εξυπακούονται από τις διατάξεις του άρθρου 17 (2) παρέχει το δικαίωμα στον αγοραστή να απορρίψει τα εμπορεύματα μέσα σε εύλογο χρόνο. Στην προκειμένη περίπτωση οι εφεσβλητοί ουδέποτε απέρριψαν τα εμπορεύματα. Τουναντίον τεκμηριώνεται από τις πράξεις τους ότι αποδέκτηκαν τα 15 εμπορεύματα όπως προβλέπεται στο άρθρο 42 του ΚΕΦ. 267. Παρόλο που διαπίστωσαν τα ελαττώματα τα οποία εξέθεσαν στο δικαστήριο, ξεθώριασμα του υφάσματος κατά το σιδέρωμα, όχι μόνο δεν τα απέρριψαν αλλά τα χρησιμοποίησαν για τους σκοπούς του εμπορίου τους και 20 συνάμα προέβησαν στην καταβολή οφειλόμενων δόσεων, πράξεις που συνάδουν αποκλειστικά με αποδοχή των εμπορευμάτων. Εφόσο γίνονται αποδεκτά τα εμπορεύματα το δικαίωμα του αγοραστή περιορίζεται στη διεκδίκηση αποζημιώσεων για τη ζημία την οποίαν υπέστη λόγω των 25 ελαττωμάτων τα οποία περιείχαν τα εμπορεύματα. Απαιτηση για αποζημίωση δεν υποβλήθηκε, συνεπώς και στην περίπτωση που ήταν ορθή η διαπίστωση του δικαστηρίου ότι η πώληση καλυπτόταν από τις διατάξεις του άρθρου 17 του ΚΕΦ. 267 και πάλιν έπρεπε να προβεί στην έκδοση 30 απόφλασης υπέρ των εφεσειόντων για το υπόλοιπο της τιμής πώλησης των εμπορευμάτων τα οποία αποδέκτηκαν.

Η έφεση επιτρέπεται με έξοδα. Η πρωτόδικη απόφαση παραμερίζεται και αντικαθίσταται με απόφαση υπέρ του 35 ενάγοντος (εφεσειόντα) για ποσό £397,50 σ. πλέον έξοδα.

Η έφεση επιτρέπεται με έξοδα.